

62. Dr. Szabó Mihály

Ő a mi vigasztalásunk...

LEVÉLMISSZIÓS Füzetek

No.: 62 Dr. Szabó Mihály – Ő a mi vigasztalásunk...

Fundamenta Evangélium Alapítvány

Hargita Árpádné: +36 1 2917330

"Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békességetek legyen énbennem. E világon nyomorúságotok léssen, de biztatok én meggyőztem a világot." János 16:33

"Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak atyja és minden vigasztalásnak Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk bármely nyomorúságba esteket, azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal." II.Kor. 1:3-5

"És kérem az Atyát és más vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké".
Ama vigasztaló pedig a Szentlélek.

"Hálát adok az én Istenemnek mindenkor emlegetvén téged az én imádságomban, mert hallom a te szeretetedet, és ama te hitedet, mely van benned az Úr Jézushoz és minden szentek irányában, mert sok örömünk és vigasztalásunk van a te szeretetedben, hogy a szenteknek szíve is megvidámodtak teáltalad Atyámfia." Filemon lev.

Szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Sajnos az erőm rövid időre elég, de arra is nagyon kevés és nagyon fogyatékos. Engedelmet és bocsánatot kérek, hogy röviden fogok szólni, hogy azután átadhassam az én testvéreimnek a szolgálat lehetőségét.

Az idézett Igékhez, szeretném kapcsolni a bizonyágtételemet.

Drága testvéreim! A felolvasott igék fényében is és visszatekintve hívő életünk útjára, azt kell megállapítanunk, hogy a megtérésünk után, az újjászületésünk után nagy váradalmaink voltak a hívő élettel kapcsolatban. És nagy igényeink, nagy elképzeléseink, és nagy reményeink a saját hívő életünkre vonatkozóan is.

Ha vigyázó szemmel és nyílt, őszinte szívvel végignézzük mi hívő életünket, akkor azt kell megállapítanunk, hogy a tények sajnos mások lettek és e tekintetben sok csalódás ért bennünket. Nem az valósult meg hívő életünkben, amilyen elvárással tekintettünk rá. Bizony nagyon fogyatékosan, nagyon másként. Nagyon más volt, amit vártunk és reméltünk, és más lett a reális képe, más a valóság. De miért?

Isten nem vett ki bennünket a világból...

Miért van ez drága testvérek? Mert Isten a mi megtérésünk, hitrejutásunk után **nem vett ki bennünket ebből a világból**. Sőt, legtöbbször nem vett ki eddigi körülményeink közül, helyzetünkéből, viszonyaink közül sem. **Benne maradtunk ebben a testben és benne maradtunk a világban**. Maga az Úr Jézus is azt mondja *"Atyám nem azt kérem, hogy vedd*

ki őket a világból, hanem, azt kérem, hogy őrizd meg őket a gonosztól." Azt is mondja a mi Urunk, hogy ***"ti nem e világból valók vagytok. Ezért gyűlöl titeket a világ."*** A világ csak azt szereti, ami az övé, aki az övé.

Drága testvérek! Isten akarata, a mi Urunk akarata is az, hogy maradjunk benne ebben a világban. Viszont nyilvánvaló az Ő megállapítása, hogy nem vagyunk ebből a világból valók, ezért gyűlöl minket is a világ. Nos, ebben a kettősségben, ebben a visszás helyzetben hogyan is alakult a mi hívő életünk sorsa?

Hadd mondjuk meg azt is, hogy amit mi hívő módon gondoltunk cselekedni, az is nagyon kevés, hibás, hiányos, töredékes, és sokszor a mi rossz döntéseinket, rossz lépéseinket, hibás tetteinket szeretnénk a hívő élet számlájára írni. Nem így gondolkozunk sokszor: "Na lám, íme itt van, kértük ugyan az Urat mégis másként alakult, mint ahogy reméltük, ahogy vártuk! Ezt mondtuk gyakran: "Hogy kértelek Uram, hogy esedeztem, és ugye mégis ..." És kudarcainkat szeretnénk a hívő életünk számlájára írni, megterhelni a hibás döntéseink kudarcával is.

Nem! **A mi hívő életünk fogyatékos**, hiányos és ennek aztán az a következménye, hogy nyomorúságból nyomorúságba esünk, hogy csalódásból csalódásba esünk. Ilyenkor aztán kedvünk elvész, hangulatunk elromlik, örömtelenné leszünk, sőt olykor-olykor még a depresszió is megkörményékez bennünket, és rossz lesz a közérzetünk.

De felhívom a drága testvérek figyelmét, hogy a mi Urunk Jézus gyógyított meg olyanokat, akikről csak az volt megírva, hogy rosszul érezték magukat. És hányszor van az, hogyha megkérdezi valaki, hogy mi a bajunk, mi van velünk? A válaszunk: Hát nem is tudom, de rosszul érzem magam, rossz a közérzetem, nincsen erőm. Nincsen jó hangulatunk, vidámságunk, örömtelenné lesz olykor-olykor, sőt nagyon sokszor a mi hívő életünk. "Letört" állapotba kerülünk, drága testvéreim.

Nos meg kell mondani, hogy Isten úgy közvetlenül ritkán, alig-alig észlelhetően nyúl bele és avatkozik bele az életünkbe. Igaz, hogy legtöbbször azonnal nem is tudjuk igazán értékelni sem, ha bele is nyúl. Bizonyos idő távlatából már másként látjuk.

Ha mi hosszú élet után visszatekintünk az életünkre, családuknak és egyéb dolgainkra, akkor olyan boldogan szoktunk a feleséggel egyszer-egyszer elbeszélgetni erről: Na lám! Itt is, ott is milyen nyilvánvalóan nyúlt le az Isten és a hatalmával emelt ki és őrzött meg és tartott meg a tűzön, az aknán, a rohanó, zajló jeles vizen, nekünk készített csapdáiban is. "Uram te ismersz minket, akkor talán nem is tudtuk igazában, hogy Te ilyen közvetlenül is beleszóltál és belenyúltál az életünkbe." - szoktuk neki elmondani. Most már hálaadással emlegetjük ezeket a nagyon jeles alkalmakat. De legtöbbször nem így folyik a mi hívő életünk.

Egymás gondozása a feladatunk.

Emlékezzetek Isten minket **egymás gondozására adott** oda és az külön is nehéz dolog, hogy nem is mi választjuk meg akire rábízott, akinek minket az Isten gondozásra odaad. Lehet, hogy nekünk nagyon rokonszenves, nagyon szimpatikus volna ez a drága testvér, az a drága testvér, és ő olyan boldogan elvállalná, hogy ő törődjön, ő foglalozzon énvelem, de az Isten nem őrá bízott engem, hanem erre a kicsit morcos, kicsit néha olyan hirtelen, kicsit olyan furcsa emberre. Igen! Az Isten - jól jegyezzük meg - egymás gondozására adott minket. Igen, drága testvérek, **egymásnak vagyunk gondozói.**

Egymásért vagyunk felelősek. Igen, **Istennek így tetszett, hogy így gondoskodik az övéiről.** És testvérek! Hadd mondjuk meg azt is, hogy ez nemcsak azt jelenti, amit mi sokszor idézünk, hogy egymás terhét hordozzuk! Igen, meg van írva, de testvérem, tedd csak a kezed a szívedre! Hordoztad te igazán már **a másik testvérnek a terhét?** Mennyit hordoztál belőle? Mert az, hogy készségesen részvétünket nyilvánítjuk, bátorítjuk, biztatjuk egymást: Bízni kell, csak hinni kell, csak az Úrra kell nézni... Testvérem **hol van ez még ahhoz, hogy én hordozom az én testvéremnek a terhét igazán.** Hordozzuk mi egymást? Tényleg gondozói vagyunk egymásnak? Gondozója vagyok az én testvéremnek?

Testvéreim! A mai világban minden ilyen emberi próbálkozás, és az oly sokat emlegetett **emberi vállalkozás lenne csak,** hogyha nem azzal az erővel történne, amit az Isten ad! Isten ereje nem emberi vállalkozás! Mert ahhoz, hogy az Isten minket egymás gondozására bízott, **Ő az erőt is megadta hozzá.** Ahogy olvastam: **Ő adta a Szentlelkét is.** A vigasztaló Szentlelkét. Ez a lélek pedig a vigasztaló lélek, az Istennek a vigasztaló Szentlelke. Ez pedig nem emberi vállalkozás. Igen testvérek! Ő a vigasztaló Szentlelkét adta nekünk, hogy ezzel gondozzuk egymást.

Kedves testvérek, sokat emlegetjük a Gal.5:22-t, a Lélek gyümölcsét. Azt hiszem nincs senki itt, aki ne tudná felsorolni a Léleknek ezt a kilenc gyümölcsét: Szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.

Testvéreim! **Isten világában nincsen aszály!** Nincsen szárazság! Nincs most olyan esztendő az életemben, és nincs az életedben most olyan szakasz, hogy rossz a termés, egyik vagy másik gyümölcs kimarad, hitvány. Ilyen nincsen!

Kedves testvéreim! Mostanában én vagyok a bevásárló. Nehezen tudok elmenni a sarokig a boltba, ahol venni kellene ezt vagy azt, néhány csekély dolgot. Útközben megfigyeltem a standokon ezeket a gyümölcsárúsokat, akik a fakkokban kirakják szépen sorba gyümölcsöiket: alma, körte ...stb. És kínálják: Tessék kérem! Tessék választani!

Tessék... tessék... Ez itt a "szeretet"! Ez nagyon kemény, meg mintha savanyú lenne. Ez a szeretet savanyú! Ez meg itt a "békesség"... Hallottam a hívő szomszédot, ahogyan veszekedett az urával valamin. Nem veszek ezekből a gyümölcsökből!

Testvérek! Nem ilyen gyümölcsöt kínálunk néha annak, akit ránk bízott az Úr? Nem ilyet? Nem ilyenek a gyümölcsöink: "Ezt az embert nem szeretem"! Miért? Meg is indokoljuk: Mert ez az ember, mindig csak nagy dolgokat mond. Valahogy nem változik semmi, nem látom az életében sem. Nem látom!

És néha kellene valami jóság. Ha arra volna szükségem, hogy valaki most jó legyen hozzám és ehelyett szigorú törvényekkel ostromol engem: hogy ez is kellene, és csak akarni kellene! Hol van az én igazi gondozóm? Hol van?

A gyümölcsöket nem kell kosárban vinni az én testvéremhez, hogy válasszál belőle! **A szívemben kell vinni Istennek a vigasztaló Szentlelkét.** Isten Szentlelkének kell jelen lennie. És ha talán nem kínálok egyetlen "gyümölcsöt" sem, ha nem szólok talán egyetlen szót sem... akkor is odavittem a Vigasztalót, és neki gyógyító a jelenléte, jó az illata!

Nem dicsekvésképpen mondom, mégis boldogan, az Úr magasztalására, hogy egyik drága testvérem a szomszéd városban meghívott engem, hogy az ura - aki különben lelkész volt, -

nagyon beteg és annyira szeretne már velem találkozni. Régebben több dologom is lévén, meg kellett a jó időpontot választani. Elmentem, meglátogattam az én drága testvéremet. És ahogy bementem látom, hogy olyan félig-meddig fekvő helyzetben volt a felsége mellett. Felkiáltott: "Látod! Alighogy meggyüsz, máris jobban vagyok!"

Érted testvérem? Hogy már ahogy bemégy, hogy talán egy szót se szólsz és jobban van. Mert viszed Istennek a gyógyító, megerősítő, vigasztaló Szentlelkét a szívedben. És ez a Lélek csodálatosan árad, csodálatosan működik és csodálatosan hat és erősít.

Szeretett testvéreink! A mi mércénk Filemon mérje. "Hálát adok mindenkor...mert hallok a te szeretetedről", atyámfia, arról vagy híres, hogy beszélnek. Én nem tudom Filemon mi mindent csinált, de azt mondja Pál: hálát adunk érted. "A te szeretetedben sok örömünk és vigasztalásunk volt, mert a szentek szíve felüdült általad, testvérem." A te szeretetedért hálát adnak? Mert a te szereteted által megvidámították a szentek szívei.

Testvéreink! Mire volna nekünk leginkább szükségünk? Itt mindannyiunknak arra, hogy megvidámodjék a szívünk a szeretetben. Abban a megnyert kegyelemben, hogy az a kegyelem, ami ott van a szívünkben, az valóban élővé, hatóvá, erővé legyen és vidámságot adjon. Vidámítson meg!

"Jó hívőnek lenni! Uram, jó hogy a szívedben vagy. Uram, jó hogy én a Te szívedben vagyok. Jó, Uram Jézusom, hogy a Te így szeretsz és én a Te szeretetedben vagyok."

Nos, drága testvérek sáfárkodjunk egymásnak. A legtöbb az, amit tehetsz, hogy indulj el arra felé, ahhoz, aki rád van bízva! De **vigyed az Isten vigasztaló Szentlelkét**. Isten ezt adni akarja. Azt olvassuk az Igében: Ti is, testi, földi atyák tudtok a ti gyerekeiteknek földi ajándékot adni. Azt gondoljátok, hogy az Isten nem ad Szentlelket annak, aki kéri". Ő nem úgy adja, hogy egyszer kértek és most már meg van és ez be van fejezve. Nincs ilyen!

A hívő életben tusakodni, esedezni, könyörögni, "rimázkodni" kell érte. Tudjátok testvéreim, volt olyan idő is, amikor semmi emberi kilátásom sem volt, Nagyon nagyon sokat könyörögtem esedeztem. Az Uram válasza ez volt: "Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön..." És én újra csak felkiáltottam: **Könyörülj Uram rajtam! És könyörült!**

Elhangzott a Bethánia CE Szövetség Körzeti Csendesnapján Szegeden 1994. okt. 15.

***

A szegedi csendesnapon emlékeztek meg Dr. Szabó Mihály missziói munkásságáról, aki nagy missziói területet felvállaló Debreceni CE Szövetséget vezette 11 éven át 1939-től 1950-ig, a CE Szövetség feloszlásáig.

A debreceni táblabíróság és a magyar kuria tagja volt. A "bíró úr" 1994 szeptemberben 27-én volt 87 éves. Dr. Bartha Tibor teológiai professzor, a Szeged Kálvin téri gyülekezet vezető lelkésze felismerte Miska bácsi küldetését, adományát a szolgálatra és minden harmadik hétfőn hirdethette az igét, amíg testi ereje engedte.

***

Dr. Szabó Mihály 90 éves testvérünk köszöntése

Ez év szeptember 27-én volt 90 éves Dr. Szabó Mihály atyánkfia, a magyarországi ébredésben Urunk igen megáldott eszköze. Ebből az alkalomból köszöntöttük őt a Magyarországi Bethánia CE Szövetség nevében is, *Farkas János* titkár testvérünkkel együtt. (Sok aláírással, hosszú levélben köszöntötték őt a debreceni CE közösség öreg és fiatal tagjai is.)

Korát meghazudtoló szellemi frissességgel, ifjú lelkesedéssel idézte fel hosszú élete néhány emlékezetes állomását és szolgálati lehetőségét. Békességgel és bölcs derűvel fogadva el testi gyengesége miatti lakáshoz kötöttségét, bizonyosságot téve arról, hogy az Úrral való közössége egyre mélyebb. Hálás örvendezés van azért is a szívében, hogy otthonukban, kedves feleségével egymást támogatva, együtt lehetnek.

Hadd idézzem fel élete néhány állomását! 1907. szeptember 27-én Szegeden született sokgyermekes családban. Tanulmányait Szegeden végezte, kormánygyűrűs kitüntetéssel avatták jogász-doktorrá 1932-ben. A szegedi bíróságról **1939-ben került Debrecenbe**, ahol ügyészként, törvényszéki bíróként, majd táblabíróként dolgozott. Élete nagy fordulatát, Isten újjászülő kegyelmét, 1936-os szegedi evangélizáció kapcsán élte át. Ettől kezdve egész életét meghatározta az Úr dicsőségére, lelkek megmentésére végzett szolgálat.

Debrecenbe kerülésekor tagja, majd vezetője lett az ottani CE Szövetségnek. A "csonkatorony" templomban hetente kétszer rendszeresen végzett evangélizációkon kívül, szinte minden tiszántúli községben evangélizációs heteket tartott, s a nagyobb városokban is (pl. Nyíregyháza, Sátoraljaújhely, Miskolc, Szeged, Budapest). Sok teológus hallgató is tagja volt a közösségnek, akik párosával minden vasárnap 50-100 km-es távolsáig - többnyire kerékpárral - mentek szolgálni a debreceni indító imaközösség után. Estére beszámolóval és hálaadó imádsággal együtt zárták a napot. Itt jegyzem meg, hogy a vasárnap reggeli - 7 óras - imaórát is beindította Miska bácsi, ezeken sok áldással én is részt vehettem diákkoromban.

Debrecenből azért helyezték át Szegedre 1951-ben népes családjával együtt (akkor 4 gyermekük volt az 5. Szegeden született), hogy véget vessenek ottani szolgálatának. Szegeden folytatta a szolgálatot - bár nem olyan lehetőséggel és terjedelemben, mint Debrecenben; de évekig rendszeresen visszajárva gondozta tovább a debreceni testvéreket is.

Még debreceni idejében a II. világháborús években a nyáját otthagyva elmenekülő nyírbogáti lelkész szolgálatát is "átvette" néhány hétre. Igen nehéz körülmények között - hol gyalog, hol lovasszekéren, hol vonat ütközőn utazva - Isten számos csodáját élte át ezek alatt az utak alatt. Közülük egy: szekérrel mentek át egy aknán. Ők megmenekültek, de az utánuk jövő katona lovasfogat felrobbant. Szegeden 1959. végéig bíróként dolgozott. Kiváló szakmai munkája miatt a Legfelsőbb Bíróságra akarták vinni, a feltétel "csak" az volt, hogy az "agitálást" - mármint az evangélium hirdetését - hagyja abba. Ekkor kerül arra is sor, hogy magas pozícióban lévő emberek előtt - egészen az igazságügy miniszterig - bizonyosságot tehessen az Úr Jézusról nekik is hirdelve az evangéliumot. Meg nem alkuvó magatartása miatt kitelepítéséről is határozat született, de az Úr megmentette ettől.

Bizonyoságtévő élete és szolgálata miatt ott kellett hagynia a bíróságot, 1972-ben jogtanácsosként ment nyugdíjba, - de a szolgálatot illetően "kényszer szünet" után, amikor "csak" a főleg környéki településeken szolgálhatott "illegálisan", azoknál a lelkészeknél, akik hívták és vállalták ennek a kockázatát, (pl. Kiszombor, Hódmezővásárhely egyes gyülekezetei, Makó-Újváros).

Szegeden újra kezdhetette szolgálatát az újszegedi, majd a Kálvin téri gyülekezetben havi 1-1 evangélizációval. Amint újra megalakult a Bethánia CE Szövetség azonnal bejelentette belépési szándékát és belevetette magát a munkába és a szolgálatba. Ezeket a szolgálatokat egészen 1994-95-ig egészségi állapotának romlásáig végezte, mikor testi gyengesége miatt nem tudta tovább folytatni. Azóta - ahogy ő fogalmazta - "ügyeletes imádkozóként" szolgál tovább s tudjuk, hogy a harc kimenetele ott dől el (II. Móz. 17:11).

Szolgálatáért való hálaadásként 1994 őszén tartottunk csendesnapot, melyre a debreceni és környékbeli testvérek külön busszal érkeztek.

Miska bácsi - vagy ahogy a Debrecen környéki testvérek nevezték: **Bíró úr - szolgálatáért, életéért egyedül Istené legyen a dicsőség.** Tőle kérjük, hogy "ügyeletes imádkozóként" tartsa továbbra is közöttünk, ameddig Ő jónak látja.

özv. Dr. Juhász Imréné - Szeged.